

Notat

21. november 2011
J.nr. 2011-238-0181

Notat om energifgifter på fjernvarme

Dette notat er udarbejdet på baggrund af spørgsmål nr. 42 af 26. oktober 2011 (Alm. del).

Notatet behandler fordele og ulemper med hensyn til at lægge det målte forbrug af fjernvarme hos forbrugeren til grund for opkrævning af afgifter på fjernvarme i stedet for som i dag på det indfyrede forbrug af brændsler.

Fjernvarme

Omkring 60 pct. af alle husstande opvarmes med varme fra fjernvarme- og kraftvarmeværker. Produktionen af fjernvarme sker altovervejende på centrale kraftvarmeværker, decentrale kraftvarmeværker og rene fjernvarmeværker. Fjernvarme er overvejende produceret af fossile brændsler som f.eks. naturgas, kul og olie, af biomasse som f.eks. flis og halm eller af affald. Derudover forsynes fjernvarmenettet med overskudsvarme fra industrivirksomheder. Energifgiftsbelastningen på fossilbaseret varme fra kraftvarmeværker - før det leveres ud til forbrugerne - er i størrelsesordenen 49 kr./GJ i 2011.

Fossilbaseret varme fra fjernvarmeværker (rene varmeproduktionsanlæg) nyder ikke godt af fordelene ved samproduktion af elektricitet og varme på samme anlæg. Afgiftsbelastningen er derfor større end for varme fra kraftvarmeværker.

CO₂-afgiften på afgiftspligtige brændsler er fastsat på baggrund af udledningen af CO₂ fra brændslet. CO₂-afgiften på stenkul (15 kr./GJ i 2011) er således højere end CO₂-afgiften på naturgas (9 kr./GJ i 2011). Der er ikke CO₂-afgift på varme, der er produceret af biomasse.

Typisk er fjernvarmen i et ledningsnet baseret på flere forskellige brændsler og evt. overskudsvarme. Den samlede afgiftsbelastning for en varmeleverance i et ledningsnet udgør herefter et vægtet gennemsnit for al varme, der er tilført ledningsnettet.

Det eksisterende brændselsbaserede afgiftssystem har i store træk været uændret siden, der blev indført energifgifter i slutningen af 1970'erne.

Måling af forbrug af fjernvarme, varmetab og effektiv brændselsudnyttelse

De fleste varmforsyningsselskaber har installeret såkaldte energimålere hos varmekunderne. Det vil sige målere, der måler energiforbruget hos varmekunden, f.eks. i GJ (gigajoule) eller i kWh.

Nogle forsyningsselskaber måler forbruget af fjernvarme i m³. En sådan måling kan som udgangspunkt ikke lægges til grund for beregning af en varmeafgift, da den vil være for upræcis. Det samme gælder i andre tilfælde, hvor der ikke sker en egentlig energimåling af varmeforbruget.

Ud fra et administrativt synspunkt synes der samlet set ikke at være nogen fordel ved at erstatte det gældende brændselsbaserede afgiftssystem med en varmeafgift.

For fjernvarmeværker og kraftvarmeværker gælder normalt, at der betales afgift af brændsel til varmeproduktion i værket. Hermed er der en indirekte afgift på varmetabet i ledningsnettet. Det giver et ekstra incitament til at begrænse varmetabet i ledningsnettet.

Der regnes med et gennemsnitligt ledningstab på i størrelsesordenen 20 pct. Der er dog tale om betydelige variationer fra net til net.

Hvis afgiftsgrundlaget for fjernvarme flyttes fra produktionsleddet til forbrugsleddet, er der ikke længere det samme afgiftsmæssige incitament til at reducere et ledningstab.

Yderligere vil en afgift på varmen reducere tilskyndelsen til effektiv brændselsudnyttelse for eksempel i fjernvarmeværker, der i dag entydigt betaler en afgift i forhold til brændselsanvendelsen.

Omvendt vil en varmeafgift have den fordel, at forbrugerne i højere grad vil betale samme afgift af varmeforbruget og dermed lede til en større grad af horisontal lighed.

Det skal dog pointeres, at det forudsættes, at den enkeltes afgiftsbetaling med den foreslåede model stadig vil afhænge af det pågældende værks brændselsvalg. Herved tilskyndes værket til at anvende f.eks. biomasse i stedet for fossile brændsler.

EU-retten

Alle fossilbaserede brændsler, der anvendes til produktion af varme, er omfattet af Energibeskatningsdirektivet og dermed af reglerne om minimumsafgift for de enkelte brændsler. Der er således overensstemmelse mellem Energibeskatningsdirektivet og afgiftssystemet i den danske energiafgiftslovgivning. Derimod finder Energibeskatningsdirektivet ikke anvendelse på outputbeskatning af varme og dermed heller ikke på en varmeafgift i forbrugsleddet.

En varmeafgift indebærer, at man skal fritage afgiftspligtige brændsler til produktion af fjernvarme for afgift, da der i stedet lægges afgift på varmen, som måles hos varmemeforbrugeren. Dermed overholdes Energibeskatningsdirektivets krav om betaling af minimumsafgift af energien i brændslerne ikke.